Nr. 10. Warszawa, dnia 31 lipca 1920 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 7 mk. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69, telefon Administracji 49-37. Redakcji 304-22.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 44 z dnia 9 czerwca 1920 r.

TREŚĆ:

289. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 20 maja 1920 r. w przedmiocie stosunku służbowego inżynierów drogowych.

290. Rozporządzenie Rady Ministrów, normujące użytkowanie funduszu osadniczego, przeznaczonego do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy uchwały Sejmowej z d. 19 grudnia 1919 r.

291. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 17 maja 1920 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany.

292. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych, dotyczące zastosowania rozporządzenia z dnia 27 maja 1920 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, zawartych w Ogólnopolskiej Taryfie osobowej i bagażowej.

293. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie opłat jednostkowych za przejazd osób i przewóz bagażu oraz przesyłek nadzwyczajnych w pociągach luksusowych (ekspresowych).

294. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Robót Publicznych z dnia 5 czerwca 1920 r. w przedmiocie Komisji Szacunkowej Głównej w Warszawie i Komisji Szacunkowych Miejscowych na terenie b. zaboru rosyjskiego.

295. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 8 czerwca 1920 r. w przedmiocie udzielania spółkom pożyczek na zagospodarowanie odłogów.

296. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 21 maja 1920 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie przyjmowania obligacji austrjackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Nr. 48 z dnia 17 czerwca 1920 r.

297. Ustawa z d. 19 maja 1920 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności.

298. Ustawa z d. 15 czerwca 1920 r. w przedmiocie powszechnego poboru roczników 1895 i 1902 r., poboru byłych podoficerów, urodzonych w latach od 1890 do 1894 włącznie, i poboru byłych szeregowych, urodzonych w latach od 1885 do 1894 włącznie, którzy w armjach obcych, względnie w wojsku lub formacjach polskich, służyli w oddziałach jazdy, konnej artylerji i konnej straży granicznej.

Nr. 49 z dnia 22 czerwca 1920 r.

299. Ustawa z d. 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

300. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 2 czerwca 1920 r. w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

301. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z d. 21 maja 1920 r. o wypuszczaniu listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i Towarzystw Kredytowych Miejskich, działających na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

302. Rozporządzenie tymczasowe Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1920 r. w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego.

303. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1920 r. o przyznaniu dla byłych wojskowych armji rosyjskiej i austrjackiej, jakoteż dla wdów i sierot po nich pozostałych, nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego do zasiłków emerytalnych.

Nr. 50 z dnia 23 czerwca 1920 r.

304. Ustawa z d. 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych.

305. Ustawa z d. 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (safes).

306. Ustawa z d. 8 czerwca 1920 r. zmieniająca przepis art. 2 ustawy z d. 18 grudnia 1919 r. w przedmiocie rozszerzenia ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z r. 1831 i 1863 także na weteranów z 1848 r.

307. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 12 maja 1920 r. o rozciągnięciu na obszarze b. zaboru rosyjskiego działania dekretu w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych z dnia 5 lutego 1919 r. na zyski, względnie dochody, osiągnięte w latach 1919 i 1920.

308. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z d. 8 czerwca 1920 r. o organizacji Zarządu rzek żeglownych.

309. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 10 czerwca 1920 r. w przedmiocie odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych w b. zaborze austrjackim.

310. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 11 czerwca 1920 r. w przedmiocie organizacji urzę-

dów skarbowych podatków i opłat skarbowych na obszarze m. Łodzi i powiatu Łódzkiego.

311. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z d. 17 czerwca 1920 r. w sprawie powołania roczników 1895 i 1902 do służby wojskowej.

312. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z d. 17 czerwca 1920 r. w sprawie powołania b. podoficerów, urodzonych w latach 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 i 1895 oraz wszystkich byłych szeregowych, którzy służyli w armjach obcych, względnie w wojsku lub formacjach polskich, oddziałach jazdy, konnej artylerji i w oddziałach straży granicznej, urodzonych w latach 1885 — 1895 włącznie.

Nr. 51 z dnia 26 czerwca 1920 r.

313. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 11 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej od d. 1 czerwca 1920 r.

314. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

315. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 czerwca 1920 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień „Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych" oraz „Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt", obowiązujących od dnia 1 czerwca 1920 r.

316. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 czerwca 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby na terytorjum b. zaboru austrjackiego.

317. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 21 maja 1920 r. w przedmiocie wyrobu i sprzedaży surowic i szczepionek leczniczych, zapobiegawczych i djagnostycznych, używanych w praktyce lekarskiej.

Nr. 52 z dnia 1 lipca 1920 r.

318. Ustawa z dnia 30 cz rwca 1920 r. w przedmiocie przedłużenia czasokresu przedawnienia niektórych roszczeń, objętych ustawą z d. 26 marca 1919 r.

319. Ustawa z dnia 30 czerwca 1920 r. o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności tudzież zaległych podatków i danin publicznych w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

320. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 7 czerwca w przedmiocie wykonania ustawy z d. 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego.

321. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 14 czerwca 1920 r. w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Lubelskiego.

322. Rozporządzenie Rady Ministrów z d 14 czerwca 1920 r. w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego.

323. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 14 czerwca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i towarowej na państwowych kolejach wąskotorowych.

324. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej na linjach tow. akc. łódzkich wąskotorowych elektrycznych kolei dojazdowych.

325. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryf na linjach tow. akc. warszawskich dróg dojazdowych.

326. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i towarowej na drodze żelaznej dojazdowej mareckiej.

Sprostowanie.

Monitor Polski *).

Nr. 130 z dnia 12 czerwca 1920 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie skasowania Sądu Pokoju okręgu wiejskiego w Suwałkach i zmiany właściwości terytorjalnej Sądów Pokoju w Suwałkach.

*) Ustawy i rozporządzenia, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P., opuszcza się.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie skasowania Sądu Pokoju okręgu wiejskiego w Sejnach w okręgu Sądu Okregowego w Suwałkach przez włączenie jego terytorjum do właściwości Sądu Pokoju miasta Sejn.

Nr. 131 z dnia 14 czerwca 1920 r.

Okólnik Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1920 r. w sprawie wywozu kruszców.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5 czerwca 1920 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linji Kutno — Strzałków.

Nr. 132 z dnia 15 czerwca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 maja 1920 r. w sprawie ustanowienia „Polskiego Urzędu dla Handlu Zagranicznego“ w Gdańsku.

Nr. 133 z dnia 16 czerwca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 8 czerwca 1920 r. o utrzymaniu w mocy i zmianie rozporządzenia z d. 12 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 91 z r. 1919) w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajanym tytoniem i papierosami.

Nr. 140 z dnia 24 czerwca 1920 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z d. 19 maja 1920 r. w przedmiocie scalania gruntów na obszarach b. zaboru rosyjskiego.

Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu i Kolei Żelaznych w przedmiocie zmiany art. 12 rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu i Kolei Żelaznych o przewozie drzewa opałowego z d. 29 listopada 1919 r. (Monitor Polski Nr. 264).

Nr. 142 z dnia 26 czerwca 1920 r.

Przepisy z d. 19 maja 1920 r., dotyczące rewizji i zatwierdzenia dokumentów pomiarowych przez Urzędy Ziemskie, wydane przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

Nr. 144 z dnia 30 czerwca 1920 r.

Tymczasowa Instrukcja z d. 1 maja 1920 r. dla urzędów ziemskich w przedmiocie parcelacji większych posiadłości ziemskich.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Skarbu z dnia 1 czerwca 1920 r. w sprawie podjęcia na terytorjum Rzeczypospospolitej Polskiej czynności przez Centralę dla handlu z Ukrainą.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z d. 19 maja 1920 r. w przedmiocie pobierania opłat za dokonywane przez Urzędy Ziemskie prace regulacyjne.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z d. 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie wysokości opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych przez Polski Urząd dla Handlu Zagranicznego w Gdańsku.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

136.

Okólnik (166) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie powiększenia taborów powiatowych i utworzenia wojewódzkich.

I. Poniżej podaję odpis pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 kwietnia r. b. Nr. 40225/20 w sprawie środków lokomocji dla funkcjonarjuszów poszczególnych Ministerstw przy Województwach i Starostwach.

W poruszonej sprawie zechce P. Wojewoda przedłożyć tu w możliwie najkrótszym czasie wyczerpujące sprawozdanie, a to w myśl wskazówek, udzielonych na konferencji w d. 16 maja r. b.

Sprawozdanie to winno zawierać następujące dane:

A.

1) czy i ewentualnie ile koni i pojazdów *nieodzownie* potrzebuje Starostwo (każde od-

dzielnie) dla wyjazdów służbowych urzędników swoich tak etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jak i resortowych;

2) ile koni i pojazdów posiada obecnie Starostwo;

3) ile koni i pojazdów (względnie samochodów) posiadają urzędnicy resortowi Starostwa;

4) ile koni i pojazdów posiada Sejmik Powiatowy;

5) ile koni i pojazdów ze względu na *niezbędne* wyjazdy służbowe (patrz pytanie 1) należałoby dokupić.

B.

Ile zaprzęgów (par koni) i pojazdów potrzebuje Urząd Wojewódzki.

II. Należy również podać projekt:

1) sposobu pokrycia kosztów kupna i utrzymania taborów (*ewentualnie* przez przeniesienie na budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych odnośnych kredytów, przyznanych na ten cel poszczególnym Ministerstwom);

2) regulaminu, normującego sposób użycia taborów dla Urzędów Wojewódzkich i Starościńskich, a to w myśl zasad, przyjętych zgodnie na konferencji Wojewodów.

Warszawa, d. 20 maja 1920 r. (OB. 1355/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Do
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W sprawie środków lokomocji dla funkcjonarjuszy poszczególnych Ministerstw przy Województwach i Starostwach.

W myśl uchwały konferencji międzyministerjalnej z d. 21 kwietnia 1920 r., odbytej przy współudziale delegatów interesowanych Ministerstw, wedle której natychmiastowe załatwienie niedopuszczającej zwłoki sprawy dostarczenia środków lokomocji dla funkcjonarjuszy poszczególnych Ministerstw przy Starostwach i Województwach celem ułatwienia tychże służbowych wyjazdów może nastąpić jedynie przez powiększenie taborów, istniejących już przy Starostwach i utworzenie nowych przy Województwach, Ministerstwo Skarbu ma zaszczyt prosić o przedłożenie odpowiedniego wniosku po porozumieniu z zainteresowanemi Ministerstwami wraz z projektem rozporządzenia, normującego sposób użycia tych taborów, jako też pokrycia kosztów utrzymania z kredytów, przyznanych poszczególnym Ministerstwom.

Warszawa, d. 21 kwietnia 1920 r. (Nr. 40225/20).

W zastępstwie
(—) *Dzierżanowski.*

137.

Okólnik (167) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie uchylenia okólnika Nr. 28452/IV — 1116 z d. 8 stycznia 1919 r. w przedmiocie przewozu, rzezi bydła i oględzin mięsa.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych uchyla okólnik Nr. 28542/IV — 1116 z dnia 8 stycznia 1919 r. w sprawie przewozu, rzezi bydła i oględzin mięsa, wydane w swoim czasie przez Wydział Weterynaryjny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i zarządza, że w przedmiocie powyższym obowiązują wyłącznie w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 listopada 1918 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 48 z r. 1918) przepisy, które miały w Królestwie Polskiem moc obowiązującą przed wybuchem wojny.

Tem samem także wszelkie przekroczenia przepisów o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich tępieniu podlegają wyłącznie karom sądowym (art. 138 kodeksu karnego) z wykluczeniem orzecznictwa w drodze administracyjno-karnej.

Warszawa, d. 20 maja 1920 r. (AO. 48/7).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

138.

Okólnik (169) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie rejestracji cudzoziemców.

Na skutek zapytań co do ściągania od niezamożnych cudzoziemców opłaty 25 marek za karty pobytu oraz przedstawienia przez nich obowiązujących 4-ch fotografji wyjaśniam niniejszem, co następuje:

O ile obowiązany do płacenia na zasadzie rozporządzenia z dnia 18 września 1919 r. o rejestracji cudzoziemców obcokrajowiec i pochodzący z kresów wschodnich podaje się za niezamożnego i skutkiem tego nie jest w stanie opła-

cić przepisanych 25 marek za kartę pobytu oraz nie może dołączyć wymaganych 4-ch fotografji, może być zwolniony całkowicie od opłaty 25-markowej pod warunkiem przedstawienia urzędowego zaświadczenia ubóstwa.

Co się tyczy fotografji — to ze względu na konieczność ich każdy cudzoziemiec niezamożny, podlegający rejestracji, może być sfotografowany, o ile przedstawi świadectwo ubóstwa, na rachunek odnośnego Starostwa.

Zaznaczam jednocześnie, że wszystkie deklaracje winny być obowiązująco zaopatrzone w fotografje.

Warszawa, d. 21 maja 1920 r. (BB. 1/84).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

139.

Okólnik (175) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie znoszenia się Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami bezpośrednio z władzami centralnemi.

Na podstawie rozporządzeń Ministerstwa Zdrowia Publicznego, wydanych w wykonaniu Rady Ministrów, ogłoszonych w D. U. Nr. 23, 13 i 11, poz. 134, 71 i 63 za r. 1920), Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do spraw walki z epidemjami, profesor Dr. Emil Godlewski, odnosi się w sprawach, dotyczących jego zakresu działania bezpośrednio do władz i urzędów.

Bliżej zakres działania i upoważnienia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza określają powołane wyżej rozporządzenia.

Ze względu na ważność funkcji, powierzonych wspomnianemu Komisarzowi, zechce P. Wojewoda traktować pisma Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza jako pilne i natychmiast je załatwiać, tudzież wydać odpowiednie zarządzenia podwładnym organom.

Warszawa, d. 25 maja 1920 r. (AO. 1299/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

140.

Okólnik (178) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę i Głównego Komendanta Policji w sprawie oszczędzania papieru.

Na skutek pisma Prezydjum Rady Ministrów Nr. 8097 z d. 12 maja r. b. w sprawie jaknajdalej idącej oszczędności w używaniu papieru przez władze i urzędy państwowe wobec krytycznego stanu produkcji papieru, podaje w ślad okólnika Nr. 162 z d. 18 maja r. b. do wiadomości i jaknajściślejszego zastosowania zasady, podane w poniższem piśmie.

Zarazem polecam wydać w tym względzie podległym sobie władzom i urzędom bardzo stanowcze zarządzenia.

Warszawa, d. 27 maja 1920 r. (Pr. 1158/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

1. Referaty winny być sporządzane w miarę możności na wpływach, t. j. pismach, wchodzących do Ministerstwa (urzędu).

2. Przy załatwianiu spraw, wymagających kilku ekspedycji, nie należy dla każdej odpowiedzi używać nowego arkusza referatowego, lecz pisać je na tym samym arkuszu referatowym, niezależnie od ilości ekspedycji.

3. Należy stosować t zw. „załatwianie odręczne“, t. j. na samym wpływie, wchodzącym do Ministerstwa (urzędu), którego to wpływu *nie zachodzi potrzeba przechowywania w archiwum.*

4. Należy bezwzględnie ograniczyć ilość sporządzanych odpisów pism. Wyjątek stanowią wnioski dla Prezydjum Rady Ministrów (20 egz.), Komitetu Ekonomicznego (12 egz.) oraz Kancelarji Marszałka Sejmu (3 egz.).

5. Do chwili wyczerpania druków, pozostałych po okupantach, należy je używać przy załatwianiu spraw, pisząc na stronie, nieposiadającej druku.

6. Sprawozdania, raporty, protokóły, wyciągi, korespondencja wewnętrzna w obrębie danego Ministerstwa (urzędu) należy pisać wiersz po wierszu, t. j. tylko na jeden odstęp.

7. Wszelkie pisma o treści krótkiej należy sporządzać tylko na kartkach bloczkowych.

8. Wszystkie pisma, wychodzące z Ministerstwa (urzędu), mogą tylko wtedy składać się z dwóch kartek, o ile pierwsza kartka została zapisana już po obu stronach.

9. Należy stosować w korespondencji miejscowej system listów t. zw. „kopertowych“, t. j. z zastosowaniem adresu na odwrotnej niezapisanej stronie odpowiednio złożonego arkusza (według załączonego wzoru), a to w celu zaoszczędzenia kopert. Wyjątek stanowią pisma posyłane pocztą, oraz „tajne“ i „poufne“, które w obrocie zarówno wewnętrznym, jak i zewnętrznym winny być przesyłane w kopertach.

10. Wszystkie koperty pism, wpływających do Ministerstwa (urzędu), co do których minął wymagany okres przechowywania, należy powtórnie zużytkować po przerobieniu.

11. W obrocie zewnętrznym należy pisma, kierowane do jednego Ministerstwa (urzędu), wkładać do jednej koperty, wypisując na kopercie numery pism, znajdujących się w kopercie.

12. Jednocześnie celem uniknięcia ponownego przepisywania na maszynie czystopisu i korygowania tegoż po przygotowaniu proszę, aby do kancelarji kierowano do maszyn tylko definitywnie zaaprobowane rękopisy przez odnośnego aprobanta (Szefa Sekcji, Naczelnika Wydziału etc.).

141.

Okólnik (179) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie przeznaczenia grzywien administracyjnych.

W miejsce rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 października 1919 r. w przedmiocie utworzenia funduszu grzywien administracyjnych, zamieszczonego w „Monitorze Polskim" Nr. 245 z r. 1919, wydane zostało nowe rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przeznaczenia grzywien administracyjnych. Rozporządzenie to zostanie w najbliższym czasie ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Komunikując powyższe, wzywa się Pp. Wojewodów, aby zawiadomili o tem niezwłocznie podległe sobie organa, zwracając im uwagę na okoliczność, że powołane na wstępie rozporządzenie z dnia 30 października 1919 r., jako nieogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, mocy obowiązującej nie nabrało, wobec czego nie mogło wywrzeć żadnych skutków prawnych. W konsekwencji należy z chwilą ogłoszenia nowego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w tych powiatach, w których, nie czekając ogłoszenia poprzedniego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw, wprowadzono już w życie jego postanowienia na zasadzie publikacji w „Monitorze Polskim", — zarządzenia te anulować, a stan faktyczny zastosować do postanowień nowego rozporządzenia.

Warszawa, d. 27 maja 1920 r. (AO. 188/8).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

142.

Okólnik (187) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie usunięcia usterek w treści zarządzeń okólnikowych, wydawanych przez Pp. Wojewodów.

Nadsyłane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przez Pp. Wojewodów w myśl okólnika Nr. 54 z d. 16 lutego 1920 r. (L AO. 661/1) odpisy zarządzeń okólnikowych, wydawanych przez Pp. Wojewodów, ujawniły pewne wadliwości, które w interesie porządku, jakoteż uwypuklenia podstawy prawnej, na której zarządzenie odnośne oparto, należałoby usunąć.

I tak — niektórzy Pp. Wojewodowie nie oznaczają wydawanych przez siebie okólników numerami porządkowemi, co utrudnia w znacznej mierze orjentowanie się tak organów podległych, jak i samych urzędników Urzędu Wojewódzkiego. Wadliwość tę należałoby usunąć bezzwłocznie przez założenie w kancelarji głównej ewidencji wydawanych przez Urząd Wojewódzki okólników, do której wciągnąć należy w porządku chronologicznym wszystkie okólnikowe zarządzenia, tak wydane do tej pory przez Pp. Wojewodów, jak i w przyszłości wydać się mające. Okólnik, mający się w najbliższej przyszłości ukazać otrzyma w ten sposób, licząc od początku, następujący kolejny numer bieżący. Zauważa się przytem, że ewidencja okólników obejmować powinna okólniki, wydawane przez wszystkie departamenty i oddziały Urzędu Wojewódzkiego łącznie.

Niemniej poważną usterką jest brak powoływania się w okólnikach Pp. Wojewodów na zarządzenie władzy centralnej, na zasadzie którego odnośny okólnik został zredagowany. Zważywszy, że niejednokrotnie zarządzenia, wydane przez Pp. Wojewodów, zawierają normy, których ustalenie przekracza kompetencję Urzędu Wojewódzkiego, a które Pp. Wojewodowie komunikują organom podległym wskutek polecenia władz przełożonych, do wydania tych norm jedynie kompetentnych, niezbędnem jest powołanie się na odnośne polecenie tej władzy centralnej.

Niejednokrotnie również daje się zauważyć, że jakkolwiek w treści okolnika powołano rozporządzenie władzy centralnej, jako podstawę dla danego zarządzenia, to jednak nie umieszczono ani daty, ani liczby odnośnego polecenia, tudzież numeru odnośnego okólnika ministerjalnego. Usterka ta również utrudnia w urzędowaniu zorjentowanie się. Pożądaną jest przeto rzeczą, aby wszędzie, gdziekolwiek w załatwieniu bądź to indywidualnem, bądź też okólnikowem powołuje się na zarządzenie władz centralnych, umieszczono dokładną datę i liczbę odnośnego zarządzenia, tudzież numer dotyczącego okólnika ministerjalnego.

Powyższe wadliwości i usterki, o ile one zachodzą w tamtejszym Urzędzie Wojewódzkim, zechcą Pp. Wojewodowie możliwie śpiesznie usunąć.

Warszawa, d. 1 czerwca 1920 r. (AO. 1431/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

143.

Okólnik (188) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę w sprawie zawierania małżeństw przez mężczyzn, nienależących do roczników poborowych.

Na skutek pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 15 maja 1920 r. Nr. 25368/20 — 4412/IV zawiadamia się Pana, że mężczyźni, nienależący do roczników poborowych, specjalnych zezwoleń na zawieranie małżeństw ze strony władz wojskowych nie potrzebują.

Zarządzenie powyższe obowiązuje aż do chwili wydania dalszych zarządzeń w sprawie zawierania małżeństw przez mężczyzn, nienależących do roczników poborowych. Za roczniki poborowe uważać należy roczniki od 1896 do 1901.

Art. 113 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, zabraniający zawierania małżeństw przez szeregowych, odbywających czynną służbę w wojsku stałem, nie ulega zmianie i obowiązuje w całej pełni z uzupełnieniami, ogłoszonemi w Dzienniku Rozkazów Wojskowych Nr. 25 i 93 z r. 1919

Warszawa, d. 20 maja 1920 r. (AW. 696/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

144.

Okólnik (189) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przechowywania skonfiskowanej broni.

Wobec częstych zapytań Pp. Wojewodów, jak należy postępować ze skonfiskowaną bronią, wyjaśniam, co następuje:

Skonfiskowaną broń lub amunicję wojskową Starostowie winni pod rachunkiem i za potwierdzeniem odbioru wydać właściwym dowództwom okręgowym (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 93 z dnia 7 lutego 1919 r. (Nr. 33808/1—264), zaś inne gatunki broni i amunicji przesyłać winni niezwłocznie do właściwych Województw, gdzie broń podlega segregacji na zdatną i niezdatną do użytku.

Wojewodowie winni broń zdatną do użytku przesyłać:

palną krótką (rewolwery) — Komendantom Okręgowym Policji Państwowej dla użytku policji;

broń zaś myśliwską — do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na potrzeby straży lasów państwowych i komunalnych;

broń niezdatną do użytku (szmelc) przesyłać należy do Departamentu Artyleryjskiego Ministerstwa Spraw Wojskowych w celu właściwego zużytkowania.

W miejscowościach, na które rozciąga się moc ustawy z d. 25 lipca 1919 r., skonfiskowaną broń wszelkiego rodzaju należy oddawać jako dowód rzeczowy do dyspozycji władz sądowych, do których kompetencji należy rozstrzyganie spraw z oskarżenia o nielegalne przechowywanie broni i materjarów wybuchowych w takich miejscowościach (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 836 z d. 24 grudnia 1919 r.).

Warszawa, d. 2 czerwca 1920 r. (BP. 708/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

145.

Okólnik (190) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wydawania paszportów obywatelom państw obcych, zamieszkałym w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec powtarzającego się w ostatnich czasach faktu zwracania się Starostw do przedstawicielstw państw obcych w Polsce o wydawanie paszportów obywatelom tych państw, zamieszkałym w Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że petenci cudzoziemcy winni składać podania bezpośrednio do odnośnych przedstawicielstw, załączając dowody swej przynależności państwowej i możliwie dokładne dane osobiste.

Warszawa, d. 2 czerwca 1920 r. (BB. 86/101).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

146.

Okólnik (197) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie podziału czynności w kancelarjach Starostw.

Celem jednolitego urządzenia kancelarji Starostw okazało się koniecznem, aby kancelarje te we wszystkich Starostwach zostały jednakowo podzielone tak co do ilości oddziałów, jak co do

rodzaju spraw, zaciąganych do dzienników korespondencji poszczególnych działów, a to w sposób następujący:

Oddział Prezydjalny:

Sprawy poufne i sprawy personalne urzędników i funkcjonarjuszów Starostwa.

Oddział I:

Sprawy granic Państwa, powiatu i gmin.
Sprawy gmin i miast
Sprawy przemysłowe i handlowe i sprawy referenta przemysłowego.
Sprawy wyznaniowe.
Sprawy z dziedziny kultury i sztuki.
Sprawy obywatelstwa, przynależności.
Sprawy zmiany nazwisk.
Spis (konskrypcja) i księgi ludności, statystyka.
Szpitalnictwo i koszta leczenia tudzież sprawy ubogich
Sprawy budżetowo-gospodarcze.

Oddział II:

Sprawy bezpieczeństwa publicznego, nadzór nad zgromadzeniami, policja obyczajowa, policja nad obcymi, nadzór nad prasą i widowiskami.
Paszporty podróży, meldunki.
Karty na broń oraz handel bronią i amunicją.
Sprawy stowarzyszeń i związków.
Sprawy wojskowe, pobór, mobilizacja, świadczenia wojenne, kwaterunek, zasiłki wojskowe i t. p.
Podwody.

Oddział III.

Sprawy sanitarne powiatowego urzędu zdrowia.
Sprawy gospodarki krajowej, tudzież referenta rolniczego i powiatowego lekarza weterynarji.
Polowanie — karty na prawo polowania.
Sprawy ochrony lasów, współdziałanie kultury rolnej i wodnej, rybołóstwo.
Sprawy budowlane, tudzież sprawy biura architekta powiatowego.
Sprawy pracy i opieki społecznej, tudzież sprawy powiatowego urzędu pośrednictwa pracy.

Oddział IV:

Sprawy administracyjno-karne.

Oddział V:

Referat aprowizacyjny i wszelkie z aprowizacją połączone sprawy.

Podział ten ma za przesłanki następujące zasady w urządzeniu biurowości Starostw:

1. Podział spraw na oddziały nie ma nic wspólnego z podziałem pracy urzędników referendarskich, czyli, że dany urzędnik referendarski może załatwiać sprawy, zaciągane w dziennikach korespondencji jednego, dwóch lub trzech oddziałów.
Podział pracy między urzędników referendarskich reguluje Starosta w myśl zasad okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 599 z dnia 9 września 1919 r. (Dz. Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr. 48 i 49, poz, 696), nie krępując się bynajmniej podziałem na oddziały. Oczywiście sprawy Oddziału V przypadają w całości referentowi aprowizacyjnemu.

2. Każdy oddział prowadzi z reguły jeden urzędnik kancelaryjny. O ile dziennie wpływa do jednego oddziału tak mało (np. poniżej 30 spraw), że urzędnik prowadzący oddział pracę swoją ukończyć może w kilku godzinach, w takim razie powinien urzędnik ten prowadzić dwa oddziały. Jeżeli wpływ dzienny danego oddziału jest tak duży, że jeden urzędnik nie jest w stanie w godzinach urzędowych podołać pracy (np. gdy wpływ dzienny wynosi ponad czterdzieści kilka spraw), należy urzędnikowi, prowadzącemu oddział dodać do pomocy drugiego funkcjonarjusza.

3. Stosunek Starostwa do Wydziału Powiatowego winien być najściślejszy. Obie te władze, połączone w osobie Starosty pod jednem kierownictwem, winny nietylko pozostawać w ciągłym kontakcie, ale niejako wzajemnie się przenikać. Wobec identycznych interesów rządu i samorządu winni urzędnicy Starostwa być możliwie dokładnie poinformowani o zakresie, toku spraw i trybie ich załatwiania w Wydziale Powiatowym; wzajemne porozumiewanie się winno z reguły być ustne. Niemniej jednak kancelarja Wydziału Powiatowego, obejmująca także sprawy, należące do biura inżyniera powiatowego, winna być zorganizowana zupełnie odrębnie od kancelarji Starostwa, co nie wyklucza możliwości, aby na osobne zlecenie Starosty urzędnicy Starostwa opracowywali niektóre sprawy Wydziału Powiatowego.
Nowy podział należy wprowadzić w Starostwach z d. 1 lipca 1920 r.

Warszawa, d. 9 czerwca 1920 r. (AO. 1254/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski*

147.

Okólnik (201) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie wydawania pozwoleń na broń palną i na prawo polowania oraz opłat za nie.

W związku z rozporządzeniem wykonawczem z d. 21 maja 1920 r. do dekretu o nabywaniu i posiadaniu broni i amunicji z d. 25 stycznia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 43, poz. 266), Ministerstwo Spraw Wewnetrznych podaje poniżej wskazówki, do których władze administracyjne I instancji winny się stosować przy wydawaniu pozwoleń na broń. Zechce Pan wydać niezwłocznie odpowiednią instrukcję podwładnym organom administracyjnym I instancji.

1. Pozwolenia na broń krótką (tylko dla obrony osobistej) wydawane być mogą jedynie w stwierdzonych wypadkach rzeczywistej potrzeby osobom, co do których zebrane informacje ustalą, że nie zrobią z broni niewłaściwego użytku.

2. Pozwolenia na broń myśliwską wydawane być mogą tylko osobom, najzupełniej zasługującym na zaufanie, które albo posiadają własny teren do polowania albo przedstawią dowód, uprawniający do korzystania z takiego terenu (kontrakt dzierżawy, pozwolenie Zarządu Lasów Państwowych i t. p.).

Jednocześnie z pozwoleniem na broń myśliwską wydaje się pozwolenie na prawo polowania (kartę łowiecką). Pozwolenie na broń myśliwską ważne jest tylko przy jednoczesnem posiadaniu karty łowieckiej i odwrotnie.

3 Pozwolenia na broń i karty łowieckie wydaje się na rok kalendarzowy i po skończeniu roku winny być odnowione.

4. Do czasu ustawowego uregulowania opłat za broń *na rzecz Skarbu Państwa* władze, wydające pozwolenia, pobierać winny tytułem kosztów:

a) za pozwolenia na broń krótką (rewolwer lub pistolet) od każdejsztuki broni - mk. 50;
b) za pozwolenia na broń myśliwską (dubeltówkę lub sztucer) od każdej sztuki broni— mk. 100;
c) za pozwolenie polowania (kartę łowiecką) — mk. 100.

5. Urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym i samorządowym, którym broń potrzebna jest z tytułu wykonywanych przez nich czynności służbowych, pozwolenia wydawane być winny bezpłatnie, o ile przedstawią zaświadczenie swej władzy zwierzchniej, stwierdzające potrzebę posiadania przez nich broni palnej. Zasadniczo pozwolenia bezpłatne wydawane być mogą tylko na broń krótką, na broń myśliwską zaś tylko urzędnikom i personelowi Zarządu Lasów Państwowych (okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1919 r., Dz. Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr. 38, poz. 499). Wyjątkowo mogą być wydawane bezpłatne pozwolenia na broń myśliwską na skutek uzasadnionego żądania władzy zwierzchniej osoby zainteresowanej.

Uwaga: Personel i urzędnicy więziennictwa, nawet nieumundurowani, mogą posiadać broń bez pozwolenia (okólnik Minist. Spr. Wewn. z dnia 26 lutego 1919 r., Dz. Urzęd. Min. Spr. Wewn. Nr. 17, poz. 193).

6. Zatwierdzonym przez Starostów stróżom leśnym lasów prywatnych i gminnych, którym w myśl art. 606 Ustawy Lasowej (Zbiór Praw T. VIII, cz. 1, wyd. 1905 r.), wydane zostały przez Starostów specjalne blachy do noszenia na piersiach podczas pełnienia służby, mogą być udzielane pozwolenia bezpłatne na prawo noszenia broni myśliwskiej. Pozwolenia takie winny być wydawane właścicielowi lasu i na jego odpowiedzialność i w razie zwolnienia stróża winny być zwracane przezeń wraz z blachami Starostwom.

7. Urzędom Państwowym mogą być wydawane pozwolenia bezpłatne na broń na okaziciela (dla stróżów, woźnych i t. p., strzegących kas, składów i t. d.). Pozwolenia takie mogą być wydawane tylko danemu urzędowi i na jego odpowiedzialność i winno w nich być zaznaczone, że są one ważne tylko przy jednoczesnem posiadaniu legitymacji służbowej imiennej, wydanej przez urząd. Zaznacza się przytem, że Starostwa mogą wydawać pozwolenia na broń tylko typu niewojskowego.

8. Starostwa winny prowadzić dokładną ewidencję imienną wydanych pozwoleń na broń.

Jednocześnie zechce Pan przypomnieć Starostom obowiązek ścisłego przestrzegania, aby nikt bez pozwolenia nie posiadał broni palnej lub amunicji. Przeciwko winnym nielegalnego posiadania broni lub amunicji należy występować w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 24 grudnia 1919 r. Nr. 836.

Warszawa, d. 14 czerwca 1920 r. (BP.668/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

148.

Okólnik (202) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie wiz na wyjazd do Rumunji.

Wobec życzenia Legacji Rumuńskiej, aby osoby, przesyłające swe paszporty do wizowania na wyjazd do Rumunji, podawały cel swej podróży oraz ściśle miejscowość, dokąd się udają, — poleca się Panom zawiadomić o tem podwładne organa, wystawiające paszporty zagraniczne, nakazując ostatnim podać powyższe do wiadomości osób interesowanych.

Warszawa, d. 14 czerwca 1920 r. (BB. 86/111).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

149.

Okólnik (204) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu na Małopolskę i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zarządzeń celem przeciwdziałania niedozwolonemu przywozowi towarów z zagranicy do Polski.

Według art. 1 dekretu z d. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 r. Nr. 15, p. 216) przywóz z zagranicy do Państwa, wywóz z Państwa i przewóz tranzytowy przez obszar Państwa wszelkich towa-

rów bez osobnego pozwolenia jest zakazany. Odnośnych pozwoleń udzielają obecnie: Państwowa Komisja Przywozu i Wywozu w Warszawie i jej ekspozytury. W Nr. 107 Monitora z d. 14 maja r. b. ogłoszono obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, zawierające wykaz towarów, na przywóz których z zagranicy Komisja od d. 14 maja r. b. pozwoleń udzielać nie będzie ani prolongować poprzednio wydanych pozwoleń.

Pomimo zakazu przywóz zakazanych towarów dotąd trwa, a odbywa się drogą przemytnictwa lub przy pomocy sfalszowanych certyfikatów.

Ponieważ niedozwolony przywóz towarów z zagranicy wyrządza wielką szkodę Skarbowi Państwa, powodując obniżenie wartości naszej waluty, a tem samem pogarsza i tak ciężki stan gospodarczy naszego kraju i wzmaga nędzę ogółu ludności, przeto energiczne przeciwdziałanie niedozwolonemu przywozowi staje się koniecznością państwową.

Wobec tego poleca się zwrócić uwagę podwładnych organów administracji na handel wyszczególnionemi w obwieszczeniu artykułami celem umożliwienia wykrywania przestępstw, przewidzianych w cytowanym wyżej dekrecie.

Co do partji towarów, które wzbudzają podejrzenie, że przywieziono je z zagranicy bez pozwolenia, winno być przeprowadzone dochodzenie celem stwierdzenia całego łańcucha źródeł nabycia. W razie ustalenia przestępstwa dochodzenie winno być kierowane do sądu w myśl odnośnych artykułów dekretu. Należy przytem zwrócić uwagę organów, prowadzących dochodzenia w tych sprawach, że ewentualne legitymowanie się przez osoby podejrzane świadectwami, stwierdzającemi pozwolenia Komisji Przywozu i Wywozu, o ile będzie dotyczyło towarów, wyszczególnionych w Nr. 107 Monitora, nie powinno być uważane za dostateczny dowód legalnego przywozu, lecz winno być kwestjonowane i sprawdzane następnie co do autentyczności pozwoleń w Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu w Warszawie (Elektoralna Nr. 2). Szczególną uwagę należy zwrócić na działalność domów ekspedycyjnych, zwłaszcza w miejscowościach pogranicznych, gdyż są poszlaki, że stanowią one centra organizacji przemytniczych.

Warszawa, d. 14 czerwca 1920 r. (BB. 171/193).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

150.

Okólnik (205) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie bezpośredniego wydawania poleceń Urzędom Gminnym przez organa Min. Roln. i Dóbr Państwowych.

W sprawie bezpośredniego wydawania poleceń Urzędom Gminnym przez organa Minist. Roln. i Dóbr Państwowych przesyła się do wiadomości i zawiadomienia podwładnych organów.

Warszawa, d. 15 czerwca 1920 r. (AO. 245/4).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych w Warszawie, Siedlcach i we Lwowie.

Wobec zaszłych wypadków wydawania bezpośrednich poleceń przez organa Głównego Zarządu Dóbr Panstwowych Zarządom Gminnym — G. Z. D. P. niniejszym wyjaśnia, że tego rodzaju postępowanie bez uprzedniego porozumienia się z odnośnym Starostą — jest na przyszłość niedopuszczalne.

Warszawa, d. 4 czerwca 1920 r. (Nr. 7932).

Naczelnik Zarządu
w zastępstwie
(—) *Krzeszkiewicz.*

151.

Okólnik (206) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie wyznaczania sekretarzy do Komisji Rozjemczych.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej żaliło się w piśmie z dnia 5 maja 1920 r. (L. I. B. 5731/20), że Starostowie wyznaczają do Komisji Rozjemczych niewykwalifikowanych protokólantów, z których niektórzy nie umieją nawet pisać ortograficznie.

Zważywszy, że przeznaczenie osób niewykwalifikowanych do pełnienia czynności, przewidzianych dla protokólantów i prowadzących akta Komisji, narazić może tok czynności tych Komisji na szwank, a w każdym razie spowodować zwłokę w obradach Komisji, zechcą Pp. Wojewodowie zwrócić uwagę podwładnym sobie Starostom, aby do Komisji Rozjemczej przeznaczali osoby, posiadające odpowiednie kwalifikacje. Zakres czynności protokólantów i prowadzących akta Komisji określa w przybliżeniu punkt 2 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 113 z dnia 13 kwietnia 1920 r. (L. BB. 852/4), w którym wskazano, na czem polegać będzie współudział Starostów w organizacji i czynnościach Komisji Rozjemczych i Polubownych.

O wydanych w powyższej mierze zarządzeniach zechce P. Wojewoda zawiadomić Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 15 czerwca 1920 r. (AO. 1472/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

152.

Okólnik (208) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę i Głównego Komendanta Policji w sprawie wydawania biletów jazdy urzędnikom państwowym.

W sprawie wydawania biletów jazdy urzędnikom państwowym podaje się do wiadomości i zawiadomienia podwładnych urzędów i organów.

Warszawa d. 16 czerwca 1920 r. (Pr 1299/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych.

Z powodu napływających ze strony poszczególnych Ministerstw zażaleń na trudności, doświadczane przez urzędników państwowych, zmuszonych przy terminowych przejazdach służbowych oczekiwać w kolejkach na nabycie biletów, — poleca się zarządzić, aby urzędnikom państwowym, legitymującym się wydanemi przez odnośne władze zaświadczeniami o konieczności dokonania terminowego służbowego przejazdu sprzedawano bilety poza ogólną koleją.

Z Ministerstwa Kolei Żelaznych
(—) *B. Bogusławski.*

153.

Okólnik (209) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie księgowania wpływów z kar i sum, uzyskanych ze sprzedaży skonfiskowanych towarów.

W sprawie księgowania wpływów z kar i sum, uzyskanych ze sprzedaży skonfiskowanych towarów, podaje się do wiadomości i odpowiedniego pouczenia podwładnych urzędów.

Warszawa, d. 16 czerwca 1920 r. (OB. 1637/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do Ministerstwa Aprowizacji.

Wobec napływających zapytań, jak należy księgować wpływy z kar za niedostawione kontyngenty zbożowe oraz z sum, uzyskanych ze sprzedaży skonfiskowanych artykułów, Ministerstwo Skarbu ma zaszczyt oznajmić, że wynikające z powyższego tytułu wpływy bezwarunkowo stanowić winny dochód Skarbu Państwa, dlatego też Ministerstwo Skarbu zniewolonem jest polecić równocześnie podwładnym Izbom Skarbowym, by pouczyły ze swej strony podległe Kasy Skarbowe, że wymienione wpływy należy księgować na dobro budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział I, § 3, tytuł „Kary administracyjne“), względnie — o ile idzie o wpływy z konfiskat — na dobro budżetu Ministerstwa Skarbu — Działu I, § 7.

Ministerstwo Skarbu zaznacza, że niema żadnego powodu, aby wpływy z kar za niedostarczone kontyngenty oraz z sum, uzyskanych ze sprzedaży skonfiskowanych artykułów, zapisywane były stosownie do punktu 7 okólnika Ministerstwa Aprowizacji z d. 27 lutego 1920 r. Nr. 326/I—Prw. na sumy przechodnie tegoż Ministerstwa i, co równoznacznem byłoby uprawnieniu Ministerstwa Aprowizacji, względnie podległych mu organów, do pozabudżetowego dysponowania płynącemi ze wspomnianych źródeł funduszami.

Podobne uprawnienie nie znalazłoby należytego merytorycznego uzasadnienia i pozostawałoby w faktycznej sprzeczności z zasadami gospodarki finansowej Państwa oraz z „tymczasowemi przepisami o sposobie pobierania dochodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe“, obowiązującemi z d. 1 kwietnia 1920 r.

Warszawa, d. 21 maja 1920 r. Nr. 46884/20).

W zastępstwie
(—) *Minkowski.*

154.

Okólnik (210) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie wypłaty dodatków do cen za konie, pobrane dla celów wojskowych.

W sprawie wypłaty dodatków do cen za konie, pobrane dla celów wojskowych podaje się do wiadomości z poleceniem bezzwłocznego zarządzenia, by Starostowie wystawiali na zasadzie posiadanych wykazów właścicielom pobranych w czasie od d. 1 lipca 1919 r. koni zaświadczenia, zawierające te same dane, co i listy imienne, sporządzane przez D. O. Gen. W zaświadczeniach tych winno się znajdować jeszcze powołanie na liczbę, pod którą dany właściciel pobranych koni zapisany jest na liście imiennej. Wzór zaświadczenia załącza się w dwóch egzemplarzach. Zaświadczenia te będą przedstawione przez zainteresowanych w Kasach Skarbowych przy zgłoszeniu się po wypłatę należnych dodatków do cen za pobrane konie i na zaświadcze-

niach tych właściciele koni pobranych kwitować będą z odbioru należnych sum.

O powyższem należy jaknajśpieszniej poinformować drogą publicznego ogłoszenia w poszczególnych gminach równocześnie z ogłoszeniem terminu rozpoczęcia wypłat, ustalonego po uprzedniem porozumieniu się Starostów z Kasami Skarbowemi.

O wydanych zarządzeniach zawiadomi Pan Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 17 czerwca 1920 r. (A W. 746/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Załącznik do okólnika Nr. 210.

WZÓR.

Wymienioną na odwrocie należność w sumie mk. . . . . . .
(słowami marek) . . . .
od Kasy Skarbowej w . . . .
otrzymałem.

. . . . , dnia . . . . 19 . . r.

(*Podpis*) . . . .

Powyższą sumę wypłacono i zarachowano na Dział . . . . budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Skarbnik . . . .

Rachmistrz . . . .

STAROSTWO w . . . .
zaświadcza, że od . . . .
(imię i nazwisko), zamieszkałego w . . . .
(miejscowość) pobrano dnia . . . .
19 . . r. konia typu . . . . kat. . . . .
w cenie mk. . . . . . . , należność za którego wypłacono za asygnatą Nr. . . . . . .

Powyższy, jako uprawniony do otrzymania uchwalonego przez Sejm dodatku w sumie mk. . . . . . . , zapisany jest na liście imiennej, sporządzonej przez D. O. Gen. w . . . . pod liczbą . . . , ...

. . . . , dnia . . . . 19 . . r.

Starosta . . . .

Do wszystkich Kas Skarbowych.

Celem wykonania uchwały Sejmowej z dnia 23 stycznia 1920 r. w przedmiocie podniesienia cen za rekwizycję koni Ministerstwo Skarbu poleca przystąpić niezwłocznie do wypłaty dodatków do cen za konie, pobrane dla celów wojskowych w czasie, począwszy od 1 lipca 1919 r.

Dodatki do cen za konie, ogłoszonych w rozporządzeniu Ministrów Spraw Wojskowych i Wewnętrznych z d. 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 162 z d. 14 sierpnia 1919 r.), stosownie do ustępu 1, p. 4 powołanej uchwały Sejmowej wynoszą:

1) za konie, pobrane w czasie od d. 1 lipca do d. 1 listopada 1919 r. — 30% zasadniczej ceny koni;
2) w czasie od dnia 1 listopada 1919 r. do dnia 1 stycznia 1920 r. — 75% zasadniczej ceny koni;
3) za konie, pobrane po d. 1 stycznia 1920 r.— 100% zasadniczej ceny koni.

Kasy Skarbowe otrzymują od Starostów w dwóch egzemplarzach listy imienne właścicieli pobranych koni, sporządzone przez miejscowe Dowództwa Okręgów Generalnych i już uzgodnione na podstawie posiadanych przez Starostów wykazów pobranych koni, ze wskazaniem adresu właściciela, typu kategorji i ceny konia, czasu pobrania, Nr. asygnaty oraz wysokości dopłaty w stosunku procentowym do ceny konia i sumy należnego dodatku. W listach tych Ministerstwo Spraw Wojskowych przeznaczyło specjalną rubrykę na pokwitowanie z odbioru dodatku, której to rubryki jednakże ze względu na umieszczone poniżej zarządzenie wypełniać niema potrzeby. Jeden z egzemplarzy tych list należy odesłać do właściwej Izby Skarbowej przy dowodach kasowych za dekadę, obejmującą pierwsze wypłaty dodatków do cen za konie.

Kasy Skarbowe odbierają od zgłaszających się po wypłatę wydawane przez Starostów zaświadczenia podług załączonego wzoru, zawierające dane, umieszczone na listach właścicieli pobranych koni, z powołaniem na liczbę, pod którą dany właściciel umieszczony jest na liście i po dokładnem sprawdzeniu tożsamości osoby, ewent. prawomocności pełnomocnictwa i odebrania pokwitowania na przedstawionem zaświadczeniu wypłacają przynależną sumę dodatku. odnotowując na liście dokonanie wypłaty, którą zarachowywać należy na Dział 3, § 2 budżetu M. S. Wojsk.

Kasy Skarbowe wpisują odebrane pokwitowania, które służą za jedyne dowody rozchodowe w chronologicznym porządku do dziennej listy wypłat. Odpisy tych list przesyłają Kasy Skarbowe dekadami do właściwych Starostów i D. O. Gen. celem uzyskania od tych ostatnich potwierdzenia zarachowania wypłaty na budżet Ministerstwa Spraw Wojskowych. Po stwierdzeniu te jednak D. O. Gen. przesyłają wprost do właściwych Izb Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu poleca Kasom Skarbowym dążenie do możliwie prędkiego usuwania wszelkich mogących wyniknąć wątpliwości tak co do faktycznej należności przypadającego dodatku, jak i tożsamości osoby, podnoszącej pieniądze, które to wątpliwości usuwać winni Starostowie na zasadzie porozumienia z właściwemi D. O. Gen, przyczem Kasy Skarbowe winny baczyć, by omawiane wypłaty nie doznawały niepotrzebnej zwłoki.

Warszawa, d. 21 maja 1920 r. (L. 43069/1628/20).

W zastępstwie
(—) *Minkowski.*

155.

Okólnik (212) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przesyłania danych, dotyczących wysokości nakładu czasopism.

W uzupełnieniu okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 15 lutego 1919 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 12, poz. 144) w przedmiocie przesyłania do Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych egzemplarzy obowiązkowych polecam:

Przesyłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych cztery razy do roku, a mianowicie, w dniu 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października dane, tyczące się maximum i minimum nakładu danego numeru czasopism.

Dane, dotyczące wysokości nakładu nowopowstających czasopism, należy komunikować w ciągu pierwszego miesiąca ich istnienia.

Warszawa, d. 18 czerwca 1920 r. (BC. 939/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

156.

Okólnik (213) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie zasięgania opinji Minist. Sztuki i Kultury przy wydawaniu koncesji na przedsiębiorstwa widowiskowo-rozrywkowe.

Ministerstwo Sztuki i Kultury zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z wnioskiem, aby podania o koncesje na zakładanie teatrów i innych przedsiębiorstw widowiskowo-rozrywkowych, wchodzących w zakres wyższej twórczości artystyczno teatralnej, były przedkładane Ministerstwu Sztuki i Kultury do zaopinjowania. Jednocześnie Ministerstwo Sztuki i Kultury prosi o nadesłanie odpisów koncesji, wydanych dotychczas na rzeczone cele przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Wobec nieuregulowanych jeszcze stosunków teatralnych w Rzeczypospolitej Polskiej żądanie Ministerstwa Sztuki i Kultury, dążącego do uporządkowania warunków twórczości teatralnej, musi być uznane za słuszne i godne poparcia.

Z tych względów polecam, aby w wypadkach, gdy chodzi o koncesję na przedsiębiorstwa, popierające wyższą twórczość teatralną, zasięgano opinji ze strony Ministerstwa Sztuki i Kultury. Oprócz tego odpisy wszystkich koncesji, odpowiadających tym celom, winny być przesłane do tegoż Ministerstwa.

Warszawa, d. 18 czerwca 1920 r. (BC. 5649).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

157.

Okólnik (214) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie świadczeń wojennych podwód.

Na podstawie uchwały Sejmowej z dnia 23 kwietnia 1920 r., którą Sejm powziął łącznie z uchwaleniem ustawy w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej i częściowej zmiany ustawy z d 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Praw Nr. 32, poz. 264) — polecam P. Wojewodzie (P. Generalnemu Delegatowi Rządu) bezzwłocznie zarządzić, by świadczenia wojenne podwód i inne podlegały ścisłej kontroli Starostów i wójtów.

W szczególności przy świadczeniach wojennych podwód, rzeczą i szczególnym obowiązkiem Starostów będzie baczyć na to, by ciężar ten rozkładany bywał równomiernie na wszystkie gminy w powiecie.

O wydanych zarządzeniach zawiadomi P. Wojewoda (P. Generalny Delegat Rządu) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 21 czerwca 1920 r. (AW. 701/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

158.

Okólnik (218) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie odroczenia służby wojskowej dla funkcjonarjuszy Policji Państwowej.

W sprawie odroczenia służby wojskowej dla funkcjonarjuszy Policji Państwowej poniższe zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych przesyła się do wiadomości w ślad rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. AW. 774/1 oraz Nr. AW. 775/1 z dnia 17 czerwca 1920 r.

z tem, że objęci powołaniem funkcjonarjusze Policji Państwowej muszą bezwarunkowo w dniu, w którym stają do przeglądu, przedstawić Komisji Przeglądowej zaświadczenie swej władzy przełożonej, stwierdzające charakter służbowy danego funkcjonarjusza.

Niestosujący się do powyższego będą niezwłocznie wcieleni do szeregów, choćby nawet później zaświadczenie takie przedstawili.

Wnoszenie wniosków reklamacyjnych jest zbyteczne.

Warszawa, d. 22 czerwca 1920 r. (AW. 792/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do wszystkich Dowództw Okręgów Generalnych.

D. O. G. powiadomi podległe P. K. U., że funkcjonarjuszom Policji Państwowej należy udzielić odroczeń służby wojskowej do d. 1 stycznia 1921 r.

Warszawa, d. 20 czerwca 1920 r.
(Nr. 32887/4073/I—20).

Prich,

Pułkownik Sztabu Generalnego,
Szef Oddziału I Sztabu M. S. Wojsk.

159.

Okólnik (219) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie interpretacji słowa „rodzina".

W sprawie interpretacji słowa „rodzina" przesyła się do wiadomości.

Warszawa, d. 22 czerwca 1920 r. (AW. 786/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do wszystkich Dowództw Okręgów Generalnych.

W tych wypadkach, w których dotychczas przy stosowaniu art. 61 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej uważano za rodzinę popisowego żonę i dwoje dzieci, należy przy obecnym poborze i na przyszłość pod słowem „rodzina" rozumieć żonę i jedno dziecko lub też wdowca z jednem dzieckiem.

Warszawa, d. 17 czerwca 1920 r.
(Nr. 32886/4072/I — 20).

Froehlich,

Ppułkownik Sztabu Generalnego,
Szef Sekcji Pobor. i Uzupełnień.

160.

Okólnik (221) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównej Komendy Policji i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie uregulowania poborów szoferów.

W sprawie uregulowania poborów szoferów podaje się do wiadomości i użytku urzędowego w ślad tutejszych okólników Nr. 49 z d. 14 lutego 1920 r. Nr. OB. 290/1 i Nr. 85 z d. 11 marca 1920 r. Nr. OB. 290/2.

Warszawa, d. 24 czerwca 1920 r. (OB. 290/3).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych w miejscu.

Wobec żądań szoferów, zatrudnionych w charakterze pracowników kontraktowych we władzach i urzędach państwowych co do podniesienia wynagrodzenia, przedstawionych w załączonem w odpisie piśmie z d. 27 maja 1920 r. Nr. 29 ustalono na konferencji w Prezydjum Rady Ministrów, odbytej przy udziale delegata Ministerstwa Skarbu i reprezentantów związku szoferów, następujące zasady podwyżki:

1. Aż do czasu uregulowania kwestji uposażenia funkcjonarjuszów państwowych w drodze ustawodawczej i ostatecznego rozstrzygnięcia kwestji charakteru stosunku służbowego szoferów, zatrudnionych we władzach i urzędach państwowych, *począwszy od dnia 1 kwietnia 1920 r.*, tytułem podwyżki 50% od wszystkich poborów miesięcznych (pensja zasadnicza, ewentualne wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, ewentualne djety za wyjazd poza Warszawę).

2 Przyznanie podwyżki należy uwidocznić na egzemplarzu kontraktu pierwotnego w formie umowy dodatkowej, którą podpisać mają szofer oraz urzędnik, upoważniony do zawierania kontraktu.

3. Wszystkim tym szoferom, którym już wypłacono jakieś kwoty tytułem podwyżki, należy je potrącić przy wypłacie kwot, obecnie przyznanych.

4. Obliczanie i wypłata 50% podwyżki ma następować ostatniego dnia każdego miesiąca. Obliczenie tej podwyżki za kwiecień i maj ma nastąpić jednorazowo w drugiej połowie czerwca 1920 r.

O tem zawiadamiam Ministerstwo (Urząd) za zgodą Ministerstwa Skarbu celem bezzwłocznego dalszego zarządzenia.

Zarazem proszę Ministerstwo (Urząd), aby w przyszłości nie regulowało kwestji wynagrodzenia szoferów na własną rękę bez porozumienia ze mną i P. Ministrem Skarbu, gdyż postępowanie takie rozprasza jednolitość akcji, wywołuje niezadowolenie u szoferów, zajętych w innych władzach, a ostatnio o mało nie wywołało strajku szoferów w jednem z Ministerstw.

Warszawa, 17 czerwca 1920 r. (Nr. 10107).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Wróblewski.*

161.

Okólnik (222) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie uczęszczania dzieci do szkoły w miesiącach wiosennych i jesiennych.

Poniżej zamieszczone pismo Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przesyła do wiadomości:

Zechcą Pp. Wojewodowie dołożyć starania, aby organa administracji państwowej i samorządowej popierały w granicach swej kompetencji zamierzenia Inspektorów Szkolnych i Rad Szkolnych Okręgowych, mające na celu podniesienie frekwencji szkolnej w czasie miesięcy wiosennych i jesiennych oraz organa, powołane do wykonywania orzeczeń karnych za niedopełnienie obowiązku szkolnego nie dopuszczały do szkodliwej zwłoki w wykonywaniu tych orzeczeń.

Warszawa, d. 24 czerwca 1920 r. (AO. 1446/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *S. Wojciechowski.*

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie.

Sprawozdania Inspektorów Szkolnych Okręgowych z lat ubiegłych wykazały, iż frekwencja w publicznych szkołach powszechnych spada gwałtownie od Wielkiej Nocy do końca roku szkolnego. W niektórych miejscowościach, gdzie ludność nie docenia jeszcze potrzeby oświaty, uczęszcza do szkoły w porze letniej zaledwie kilkoro dzieci na kilkadziesiąt zapisanych, skutkiem czego znaczny odsetek dzieci nie czyni postępów w naukach i nie otrzymuje promocji do klasy wyższej.

Ważnemi przeszkodami regularnego uczęszczania dzieci do szkół w porze wiosennej i jesiennej jest zwyczaj używania dzieci szkolnych do pomocy przy robotach polnych, paszenia bydła i gęsi, brak zrozumienia i zainteresowania się sprawami oświaty przez ludność wiejską oraz zakorzeniona z czasów rosyjskich tradycja, iż nauka w szkołach powszechnych odbywała się jedynie w miesiącach zimowych.

Nauczycielstwo i władze szkolne dokładają wszelkich starań do podniesienia frekwencji w szkołach i wykorzenienia wśród ludności wiejskiej wymienionych wyżej smutnych przyzwyczajeń, lecz praca nauczycieli i władz szkolnych bez pomocy wszystkich miarodajnych czynników, a zwłaszcza bez gorącego poparcia władz powiatowych i organów samorządu miejskiego i wiejskiego niewielkie może przynieść rezultaty.

Wobec tego Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca się z gorącą prośbą o wydanie zarządzeń do Starostów i organów administracji powiatowej i samorządowej, by popierały zamierzenia Inspektorów Szkolnych i Rad szkolnych okręgowych, mające na celu podniesienie frekwencji szkolnej w czasie miesięcy wiosennych i jesiennych.

Według art. 42 Dekretu o obowiązku szkolnym z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 14, p. 147) rodzice dzieci, niechodzących do szkoły, ulegają każdorazowo karze aresztu do dwóch dni lub grzywnie do 40 marek polskich z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu do dwóch dni. Kary, przewidziane w tym artykule, wymierzają dozory szkolne gminne. Wykonywanie orzeczeń karnych należy w myśl art. 44 tegoż Dekretu do wójtów, względnie do Magistratów lub do policji miejscowej. Karanie rodziców za nieposyłanie dzieci do szkoły może przyczynić się do podniesienia frekwencji tylko wtedy, gdy kary te będą ściągane niezwłocznie. Ściąganie kar po kilku miesiącach w czasie, gdy rodzice zapomnieli już o swej przewinie albo dziecko uczęszcza już regularnie do szkoły z okazji miesięcy zimowych nietylko że nie prowadzi do celu, lecz przeciwnie zniechęca ludność do szkolnictwa i oświaty.

Wobec tego Ministerstwo W. R. i O. P. prosi usilnie o wydanie odpowiednich zarządzeń do władz powiatowych, by wójci gmin i magistraty, ewentualnie policja miejscowa przystępowali natychmiast do wykonywania orzeczeń karnych, wydawanych przez Dozory szkolne na podstawie art. 44 przytoczonego Dekretu i ściągały energicznie nałożone kary.

Warszawa, d. 26 maja 1920 r. (Nr. 9699/1).

Za Ministra W. R. i O. P.
(*podpis*).

162.

Okólnik (228) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu w Warszawie w sprawie podawania do wiadomości władz skarbowych spisu osób, chcących wyjechać zagranicę.

Niniejszym polecam wydać zarządzenia podległym Urzędom, wystawiającym paszporty zagraniczne w większych miastach, mianowicie tam, gdzie istnieją urzędy podatków bezpośrednich

i opłat skarbowych, aby co trzy dni komunikowały tym urzędom spisy osób, które wniosły podania o paszporty zagraniczne, a to w celu umożliwienia władzom skarbowym ściągnięcia zaległych u tych osób podatków. Do spisu nie należy wciągać petentów, którzy wraz z podaniem przedstawią zaświadczenie Urzędu Skarbowego, że z jego strony nie zachodzą przeszkody do wydania paszportu. Spisy te w dwóch egzemplarzach winny być przesyłane możliwie nie pocztą ale przez umyślnego.

O ile w ciągu 5 dni od chwili wysłania spisów władza skarbowa nie zawiadomi urzędu wystawiającego paszport, o istnieniu z jej strony przeszkody do wydania paszportu, paszport zagraniczny może być wydany bez dalszego oczekiwania na odpowiedź władzy skarbowej.

W razie otrzymania odpowiedzi negatywnej należy wstrzymać wydawanie paszportów do czasu przedstawienia przez petenta poświadczenia odnośnego urzędu podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, że z jego strony nie zachodzi przeszkoda. O przyczynie wstrzymania wydania paszportu należy petenta zawiadomić.

Wydanie paszportu może być uskutecznione bez uprzedniego zawiadomienia władzy skarbowej w wypadkach udowodnienia konieczności natychmiastowego wyjazdu w sprawach bardzo ważnych, czy to na zasadzie zaświadczeń władz państwowych, czy też innych dokumentów nie wzbudzających wątpliwości, jednakże wydawanie paszportów bez uprzedniego zawiadomienia władz skarbowych winno być stosowane z wielką oględnością.

Warszawa, d. 30 czerwca 1920 r. (BB. 86/129).

Kierownik Minist. Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

163.

Okólnik (230) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie wydawnictw Dzienników Urzędowych.

Z przedkładanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych gazet urzędowych Wydziałów Powiatowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przekonało się, że wydawnictwa te nie odpowiadają ani co do tytułu, ani co do treści, ani też pod względem formy postanowieniom okólnika z dnia 21 stycznia 1920 r. Nr. 14 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. poz. 868).

W szczególności według tego okólnika:

1) tytuł ma brzmiec: „Gazeta Urzędowa Wydziału Powiatowego, powiatu XX“;
2) gazeta ma się ukazywać w miarę potrzeby, głównie celem publikowania uchwał Sejmików, zarządzeń Wydziału Powiatowego oraz państwowych władz administracyjnych;
3) nie należy przedrukowywać ustaw, rozporządzeń i okólników Ministerjalnych, opublikowanych gdzieindziej.

Tymczasem tytuły tych dzienników brzmią rozmaicie, często w sposób, króry nie pozwala odróżnić, czy to jest gazeta urzędowa Wydziału Powiatowego, czy Starostwa. Na niektórych dziennikach znajduje się informacja: „Redakcja i administracja w Starostwie“ albo „Wydawnictwo Starostwa“.

Cały szereg gazet urzędowych ukazuje się perjodycznie często tygodniowo zamiast (w myśl powyższego okólnika) tylko w miarę potrzeby. Wskutek tego redakcja zmuszona jest zapełniać szpalty dziennika wiadomościami, niemającemi nic wspólnego z charakterem urzędowym tej gazety.

Niektóre gazety urzędowe przedrukowują ustawy i rozporządzenia, opublikowane w Dzienniku Ustaw i w Monitorze. Natomiast brak w Dziennikach Urzędowych wiadomości o uchwałach Sejmików, względnie zarządzeniach Wydziałów Powiatowych.

Ponieważ w ten sposób gazety urzędowe mijają się zupełnie z celem, a przy obecnych cenach papieru i druku powodują dość znaczne koszta, przeto zechce P. Wojewoda sprawdzić, które dzienniki, wydawane w obrębie Województwa, nie odpowiadają wymogom okólnika Nr. 14 i zwrócić uwagę Starostom, jako przewodniczącym Wydziału Powiatowego, na dostrzeżone braki.

Warszawa, d. 30 czerwca 1920 r. (AO. 44/5).

Kierownik Minist.. Spraw Wewnętrznych
(—) *Kuczyński.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

164.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1920 r. Nr. P. Z. 4720 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 189 stowarzyszenie pod nazwą „T-stwo czuwania przy chorych Linas Chacedek“ w Jadowie.

165.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1920 r. Nr. P. Z. 4035 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 190 stowarzyszenie pod nazwą „T-stwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Brzegach, pow. Jędrzejowskiego.

166.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1920 r. Nr P. Z. 2625 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 191 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza“ w Czarnocinie, Star. Łódzkiego.

167.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 marca 1920 r. Nr. B. S. 769 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 193 stowarzyszenie pod nazwą „Stow. Przedsiębiorców Przewozowych „Społem“ w Warszawie.

168.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 marca 1920 r. Nr. B. S. 364 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 194 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Pracy Katolickiej“ w Warszawie.

169.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 marca 1920 r. Nr. B. S. 1491 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 195 stowarzyszenie pod nazwą „Koło Opieki nad Żołnierzem imienia Zamoyskiego“ w Warszawie.

170.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 marca 1920 r. Nr. P. Z. 5735 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 196 stowarzyszenie pod nazwą „Tow. Patronat nad Sierotami-Ofiarami Wojny“ w Warszawie.

171.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 marca 1920 r. Nr. B. S. 742 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 197 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Zawodowy Rzemieślników Żydów miasta Łaska“.

172.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 marca 1920 r. Nr. B. S 589 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 198 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza“ w Puhaczewie.

173.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1920 r. Nr. B. S. 798 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków. Nr. 199 stowarzyszenie pod nazwą „Zjednoczenie Polek“ w Radomiu.

174.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1920 r. Nr. P. Z. 7423 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 200 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół im. Elizy Orzeszkowej“ w Warszawie.

175.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1920 r. Nr. P. Z. 6096 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 201 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Żydowskich Szkół Średnich“ w Warszawie.

176.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1920 r. Nr. B. S. 935 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków. Nr. 202 stowarzyszenie pod nazwą „Schronisko dla osieroconych dzieci żydowskich“.

177.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1920 r. Nr. P. Z. 5071 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 203 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Śpiewacze im. Stanisława Moniuszki“ w Pabjanicach.

178.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1920 r. Nr. B. S. 926 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 205 stowarzyszenie pod nazwą „Klub Sprawozdawców Parlamentarnych“ w Warszawie.

179.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1920 r. Nr. P. Z. 3589 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 206 stowarzyszenie pod nazwą „Koło Lipszczan“ w Warszawie.

180.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1920 r. Nr. P. Z. 4157 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 207 stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarzystwo Muzyczne“.

181.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1920 r. Nr. P. Z 3395 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 208 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza“ w Strzemieszycach Małych.

182.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1920 r. Nr. P. Z. 5199 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 210 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości Chrześcian przedmieść Łodzi“.

183.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 marca 1920 r. Nr. P. Z. 159 wciągnięto do rejestru stowarzy-

szeń i związków, Nr. 211 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ociemniałych b. Wychowańców i Wychowanic Warsz. Inst. Głuch. i Ociemn. w Warszawie.

184.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1920 r. Nr. P. Z. 1785 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 212 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości" m. Żyrardowa.

185.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 marca 1920 r. Nr. P. Z. 1768 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 213 stowarzyszenie pod nazwą „Klub Międzynarodowy" w Warszawie, Plac Zbawiciela, róg Mokotowskiej 12.

186.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1920 r. Nr. B. S. 1361 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 214 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Przeczycach.

187.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1920 r. Nr. P. Z. 3d13 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 215 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Radzyminie.

188.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1920 r. Nr. P. Z. 1945 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 216 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Niedospielinie.

189.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1920 r. Nr. P. Z. 6934 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 217 stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza" w Klukowie.

190.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 1799 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków,. Nr. 219 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Samopomocy Społecznej" S. S. S.

191.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1920 r. Nr. P. Z 5937 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 220 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Spółek Wytwórczych" w Warszawie.

192.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 1556 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 221 stowarzyszenie pod nazwą „Koło Szkolne im. Św. Stanisława Kostki" w Warszawie.

193.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 51 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 222 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Przemysłu Włókienniczego" w Państwie Polskiem.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w okresie czasu od 15 czerwca do 15 lipca 1920 r.

Zarząd Centralny:

Naczelnik Państwa, postanowieniem z dnia 9 czerwca 1920 r, zwolnił z zajmowanego stanowiska Ministra Spraw Wewnętrznych Wojciechowskiego Stanisława.

Naczelnik Państwa, postanowieniem z dnia 23 czerwca 1920 r., mianował Kierownikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Kuczyńskiego Józefa.

Przeszli do służby w innych Ministerstwach:

Radca Ministerjalny Gruber Henryk — do Ministerstwa Skarbu.

Zastępca Naczelnika Kancelarji Witwińska Stanisława — do Min. Pracy i Opieki Społecznej.

Zwolnieni ze służby na skutek podania:

Sekretarz Rejewska Stefanja Wanda.

Zastępca Naczelnika Rachuby Petter Wacław.

Powołany do armji czynnej:

Referent Obersztyn Kazimierz.

We Władzach Administracyjnych II instancji.

Mianowany:

Dr. Hecht Karol — urzędnikiem VI kategorji w Województwie Białostockiem.

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr. 8.